

Θρησκευτικός φανατισμός

Κατά τηλεγραφήματα εκ Μόσχας στο μικρό χωριό της Ρωσίας Κουσανάκι διαδραματίστηκε η ακόλουθη τραγωδία : Ένα βράδυ μεγάλη πυρκαϊά ξεσπάει εις την εκκλησιά του χωριού. Οι πυροσβέστες έσπευσαν άμεσα επί τόπου. Μά όταν θέλησαν να μπουν στην εκκλησιά που καίγονταν βρήκαν τις πόρτες της στερεά μεταλωμένες. Συγχρόνως άκουγαν να βγαίνουν απ' το εσωτερικό της εκκλησίας θρησκευτικοί ψαλμοί. Σέ λίγο ή εκκλησιά είχε καεί έντελώς. Τότε μέσα στά έρείπια βρήκαν δεκατέσσερα πτώματα, αποτρωμαμένα έντελώς. Αί άναρχοί τους μ' έπακολουθήσαν έπιτοποίησην ότι τά 14 θύματα άνίκαν σέ μιά θρησκευτική αίρεση, ή όποια θεωρεί το μολοσβισμό ως τή βασιλεία του άντιχρίστου και κήρην μόνου τους, γι' αί θεώρησαν καθήκον τους να έγκαταλείψουν αυτό τον κόσμο στον όποιο βασιλεύει παιά ό Σατανάς ! ('Από τή « ally Mail» του Λονδίνου)

Τό χωριό τών χηρών

Στή Ρωσία, στή περίχωρα του Νοβιά Λαχόγκα, υπάρχει ένα χωριό τού όπουλι ή σύνθεσις προκάλεσε κατάλληλη όταν άπεκάλυθη κατά τή τελευταία άπογραφή : είχε ένα χωριό γεμάτο από χήρες στό όποιο δέν άπόμεινε παιά ούτε ένα άντρας από τούς 80 και πλέον που ύπήρχαν άλλοτε. Αί άναρχοίσις που έγιναν άμέσως άπεκάλυψαν ότι οι άντρες είχαν δολοφονηθί από τάς συζύγους τους. Τά θύματα ύπερβαίνουν τά 48.

Η ύποκινητήρια της έκατόμηνς αυτής ήταν μιά χωρική όνομαζομένη Σοφία Σαφαρίνα, ή όποια είχε σκοτώσει μόνη της τούς τρεις συζύγους της. Η έκταφή τών πτωμάτων τους άπέδειξε ότι τούς είχε δηλητηρίασει. Και πράγματι, τού δηλητηριώ ήταν τού μέσου μέ τού όποιο ό λαμπρές αυτές γυναίκες έξανααν τούς επίστους συζύγους των, άφού προηγουμένως τούς μεθούσαν.

Τά έγκλήματα αυτά συντελέσθησαν μετά τού τέλους του πολέμου. Φαίνεται ότι οι κτηνώδεις τρόποι που είχαν άποκτήσει οι άνδρες στό μέταπο, δέν άρσαν καθόλου στις γυναίκες τους, οι όποιες καθ' έλο τού δίστασαν τού πολέμου είχαν τή έλευθερία τους και τρώσαν όπως ήθελαν. Γι' αυτό και άποφάσαν να τούς βγάλουν από τή μέση. Η Σοφία Σαφαρίνα τούλάχιστον ίσχυρίζεται ότι δηλητηρίασε τούς τρεις συζύγους της γιατί είχε πάθει από «άνδροφοβία» ύστερ' απ' τή φοβική τυραννία του πρώτου της συζύγου.

('Από τή Γαλλική έφημερίδα «La Croix»)

Ένα διαζύγιο τυφλών

Μιά μοναδική περιπέτεια διαζύγιου, έξειδικάσθη πρό ήμερών, στό Πρωτοδικείο τής Βουδαπέστης. Ένάγων ήταν ό σύζυγος, ήλικίας 28 έτών, ό όποιος είχε τυφλωθεί στον πόλεμο κ' ό όποιος ζώδης κόνοντας τού βυροσδέφην. Ο τυφλός αυτός είχε γνωρίσει τή γυναίκα του που ήταν κ' έκείνη τυφλή μέσα σ' ένα τυφλοκομείο κ' έπειδή τού έλεγαν πώς ήταν νέα και όμορφή, τή παντρεύτηκε. Τό τυφλό αυτό ζευγάρι έζησε ευτυχισμένο ένα χρόνο, μά στό δεύτερο τά πράγματα χάλασαν. Ύποχρεωτικοί φίλοι—άπ' αυτούς που βρίσκονται πάντοτε—άπεκάλυψαν στό σύζυγο ότι ή γυναίκα του δέν ήταν 28 χρόνων, μά 48, ούτε ήταν και καθόλου όμορφη. Ύστερ' απ' αυτό ό τυφλός έγινε ματιώδης. Άφού έκανε τρομερές σκηνές στή γυναίκα του, έτρεξε άμέσως στό δικαστήριο γιά να ύποβάλλη αίτηση διαζύγιου. Διεμαρτύρητο κατά τής άπάτης τής συζύγου του κ' έλεγε καθαρά ότι, παρ' όλην τή τυφλότητά του, μπορούσε να είχε πάει γυναίκα νέα κ' όμορφη.

Αυτή ή αίτησις διαζύγιου έκανε τούς δικαστάς να μεροδερφούν λίγο, γιατί ποτέ δέν τούς είχε παρουσιάσει παρομοία περίπτωση. Έπειδή όμως ό σύζυγος δέν είχε να κατηγορήσθ τή γυναίκα του γιά τίποτε άλλο, έκτός από τήν ήλικία της και τήν έλλειψη όμορφιάς, ή αίτησις του άπερρίφθη.

('Από τή γερμανική «Frankfurter Zeitung»)

καθόρεψες γιά να μή βλέπη τήν άσχημά της, γιά να μή θυμάται τήν παλιά της όμορφιά.

Κάθε βράδυ, μόλις νύχτωνε, σκεπαζότανε μ' ένα πέπλο και γρονθοσε μόνη όλη τή νύχτα στους δρόμους, άκολουθουμένη από δύο σκυλάκια. Άλλοτε πάλι καθότανε κ' έγγραφε όλόκληρα τετραδιά γεμάτα οδηγίες πώς να τήν θάψουν και πώς να γίνη ή κηδεία της. Τή μια μέρα περατούσαν στό σπίτι όλόγυμνη απ' τού πρού ός τού βράδυ και τήν άλλα τυλιγόταν όλη μέσα σέ φανέλλες.

Μιά μέρα πέθανε. Οι μόνοι άνδρες που συνώδευσαν στήν τελευταία κατοικία της, τή «στυλοβάτιδα του Ίταλικού Βασιλείου» τήν ένδοξουμένη του αυτοκράτορος Ναπολέοντος Γ', οι μόνοι άνδρωποι που συνώδευσαν ός τού νεκροταφείου τή γυναίκα που ύπήρχε άλλοτε βασίλισσα τής όμορφιάς σέ τρεις βασιλικές Αδές τής Εδωάκης, ήταν ό παπάς κ' ό θυροφύραξ ενός γειτονικού σπιτιού !..

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ένας γελοίος μιλιταριστής. Οι φρουροί τών άνακτόρων. Τό «παρτηρητήριο» του άυτοκράτορος. Μαστιγώσεις και ρούβλια. Τά μαρτύρια τών διαπρατών. Ο χαιρετισμός τών αξιωματικών. Ο άυτοκράτωρ και τά άλογα, κτλ.

Γιά τόν Τσάρο τής Ρωσίας Παύλο, δηγοούνται τά έξεις χαρακτηριστικά ανέκδοτα. Χωρίς να εινε άνδρείος ή κών φιλοπόλεμος, ήταν τρομερά—άλλά και κομικά συγχρόνως—μιλιταριστής.

Άπ' έξω από τού φρουρίου τού Παυλόφσκ, όπου έμενε συνήθως, είχε τοποθετήσει άπαρους φρουρούς : δέν ύπήρχε γωνία του πύργου, δέν ύπήρχε ή παραμικρή «καμαρά» τού τοίχου, όπου να μήν ύπόσχη σκοπούς. Έπίσης φρουρούς είχε τοποθετήσει και σ' όλη τήν γύρω περιοχή.

Όλη τήν ήμέρα του τήν παρνούσε επάνω σ' ένα πυγίσκο—τό «παρτηρητήριο» του όπως έλεγαν—άπ' τόν όποιον, μ' ένα τηλεσκόπιο, παρακολούθους έαν οι φρουροί ήσαν κανονικά ντυμένοι, εάν έβράδιζαν κατά τήν «βάρδια» τους σύμφωνα μέ τόν κανονισμό, κτλ. Πολλές φορές κατέβαινε κ' έτρεχεν ό ίδιος γιά να διατάξη κανένα σκοπό να... κομψοκάτσει περισσότερο τού άμπέχονο του ή γιά να τού κώνη παρατήρησι έπειδή δέν έβράδιζεν όπως έπρεπε. Δέν παρέλειπε δέ να μαστιγώνη ό ίδιος τούς σκοπούς από τούς όποιους ήταν δυσραρεστημένους, και να μορδάξη ρούβλια στό τούς σκοπούς από τούς όποιους έμενε εύχαριστημένους !..

Δέν ύπέφρασαν όμως μόνον οι στρατιώται από τόν άνόητο αυτό έσοποτισμό του Παύλου. Τό Παυλόφσκ αυτό ήταν ένα αρκετά μεγάλο χωριό κ' απ' έντολην του Τσάρου, διάφορες περιπέλιες διέτρεχαν όλη τήν ήμέρα τούς δρόμους του... και κατέγραφαν τούς διαβάτες ! Ο Παύλος, βλέπεται, έκτός τών άλλων ήταν και τρομερά φιλόποπος, και έβλεπε παντού συνομοτίας... Οι ταλαιώφωροι διαβάται ήσαν ύποχρεωμένοι να δηλώνουν όλοένα από πού έρχόντουσαν, πού πηγαίαν και τι έγόρευαν στό χωριό... Τή νύχτα, οι περίοποι έμπαιναν στό σπίτι και παρουνούσαν γιά να δούν μήπως κρυβείται κανένας έξένος... Έτσι, τού Παυλόφσκ, ένώ πρώτα δουχνάζετο από πολλούς έξένους, λόγω τών θαυμασικών έξοχών του, σιγά σιγά έρημάθηκα... Όταν ό Παύλος τού άντελήφθη αυτό έξεμάνη, και διάταξε τας περιπόλους να βγαίνουν έξω από τού χωριό και να κινήσουν όποιον ταπεινώτη τολμούσε να πάρη πλάγιο δρόμο γιά ναπόσχην να περάσθ από τήν τόσο έπικινδυνη άυτοκρατορική διαμονή !..

Σέ μιά έπιθεώρηση που έκανε τής φυραράς του, ό Παύλο, παρτηρήσεν ότι οι αξιωματικοί δέν τόν είχαν χαιρετήσει μέ τού σαβή, όπως ήθελεν αυτός. Χωρίς να χάζη καιρό, διάταξε να... τούς φυλάξουν όλους !

Τούς έκάρητες κλεισμένους στή φυλακή επί όκτώ μέρες, κάθε πρωί τούς παρτασσε στή γραμμή, και περνούσε άπ' έμπρός τους γιά να δη έν άθ του άπένευμαν τών χαιρετισμό σύμφωνα μέ τις οδηγίες του. Δέν τούς άπεφυλάκισε δέ παρ' ό μόνον όταν τόν έχαιρετήσαν κατά τρόπο τέλειο—σύμφωνα μέ τήν αντίληψη του τυφλίστου...

Μιά σκοτεινή νύχτα, ό Τσάρος Παύλος έπέρασεν έξω από ένα φυλάκιο τών Άνακτόρων μόνος, και μέ πολλές προφυλάξεις γιά να μή γίνη αντίληπτός. Ο έξιωματικός του φυλακίου δέν τόν άντελήφθη, και κατά συνέπεια, δέν παρτασσε άμέσως τούς άνδρες του, όπως ήφιεν ό κανονισμός. Ο Παύλος, τότε, μπήκε μέσ στό φυλάκιο, έορδάσσε τόν έξιωματικό, κών άφάρκισε και διάταξε να τόν συλλάβουν και να τόν οδηγήσουν στή φυλακή.

Μιά μέρα που ό Παύλος είχε βγει περίπατο έφιππος, τού άλογο του έξαφνα άγρίσθη και ορθώθηκε στό πιανά του πόδια. Ο Τσάρος άμέσως έκαβαλλίκυσε και διάταξε τόν Ιπποκόμο του Μυράλω ν' άφισθ τάλογο του να πεθάνη τής πείνας.

Τήν όγδόη μέρα, ό Μυράλω τού άνέφερε ότι τού άλογο είχε φώφισει.
— Πολύ καλά ! ήρώσθη νάπαντση ό Παύλος.

Μιά άλλη μέρα όπου τού άλογο του άγρίσεν έπίσης ένώ περνούσε από ένα όρομο τής Πετρούπολης, ό Τσάρος έκαβαλλίκυσε άμέσως και συνέκλεισεν επί τόπου έκτακτο συμβούλιο τών Ιπποκόμων του γιά να δικάσουν τού άνυπακούο ζώο. Τού άλογο κατεδικάσθη σέ πέννητα ραβδίσιος. Ο Παύλος διάταξε να τού τούς δώσουν ένάπονον τού πλήθους και τις άμέτρησεν ό ίδιος, λέγοντας :
— Αυτό παθαίνε όποιος άσπείει στον Άυτοκράτορά του !..